

Sadržaj:

- 1. Uvod u spiritualnu inteligenciju***
- 2. Svesna namera***
- 3. Jezik, reči i moć***
- 4. Dar osećajnosti***
- 5. Duševna rana***
- 6. Projekcija- prijatelj i neprijatelj***
- 7. Biti utelovljen***
- 8. Putovanje od glave do srca***
- 9. Uobičajene prepreke***
- 10. Prisustvo***
Konačno
Endnote

PRVO POGLAVLJE

UVOD U SPIRITUALNU INTELIGENCIJU

"Svaka istina prolazi kroz tri faze. U prvoj je ismejana. Zatim joj se žestoko suprotstavljaju. Konačno biva priznata, kao očigledna"

- Šopenhauer

Spiritualna Inteligencija je osobina, svojstvena procesu postojanja. Ona nije ni teologija, ni religija, niti je religiozna. Spiritualna Inteligencija nije filozofija, ne predstavlja etički sistem ili moralni kod. Spiritualna Inteligencija nije inspiracija ili puka intuicija. Spiritualna Inteligencija nije ni jedna od ovih stvari, pa ipak, ima upliva na svaku od njih. Najvažnije, međutim, je to da Spiritualna Inteligencija nije racionalna intelektualna sposobnost, sa kojom bi se dalo postupati analitički ili akademski.

Na izvestan način, kako Spiritualna Inteligencija jeste osobina svojstvena bitisanju, nju nije potrebno razvijati. Ona jednostavno postoji, ona jeste. Ljudski rod je taj kojem je potreban razvoj. Namera ove knjige je da vam bude od pomoći, pružajući smernice na putu ka otkrivanju vaše vlastite Spiritualne Inteligencije. Tokom tog procesa, shvatićete da se razvijate. Zato će vam ova knjiga ponuditi puno praktičnih informacija i tehnika koje će podržati taj razvoj, dovodeći vas do cilja putovanja- samoosnaženja.

Oduvek sam gajio veru u mogućnost, naročito onu mogućnost da je sve moguće. Od kada znam za sebe, uporno se "spotičem" o izjave da ljudska bića koriste samo pet do deset posto kapaciteta mozga. (Zanimljivo je primetiti koincidenciju u vezi sa ovim brojkama, jer se poklapaju sa skoro istim procentom svemira, koji se može videti ili izmeriti, a taj procenat nije dovoljan da podrži opservacije u vezi sa njegovom koherentnošću i ponašanjem. Kosmolozi danas veruju da odgovor, kada je reč o ostatku svemira, leži u tamnoj materiji, tvari koja ne može biti viđena ili detektovana. Poznato je da postoji u kosmosu, ali niko ne zna šta je ona, zapravo.) Činilo mi se da bi, pokretanje onih neiskorišćenih 90-95 odsto naše mentalne sposobnosti, stvorilo mogućnost da se, na neki svestan način, spojimo sa tamnom materijom. Šta bi se desilo, pitao sam se, kada bih u tome uspeo? Kako bi život onda izgledao?

Sve što se nalazi u ovoj knjizi rezultat je potrage za istinom, proistekao iz uvida, do kojih sam došao višegodišnjim radom, čiji je cilj bio pomoći sebi i drugima. U vremenu u kojem živim, video sam razaranja, proistekla iz neljudskosti sa kojom se ljudska bića odnose jedna prema drugima- rat,

nasilje, mučenja, zloupotrebe, osude i kritike, stid i krivica- kao i neljudsko ponašanje čoveka prema sebi. Takođe sam imao sreću i privilegiju da često puta učestvujem u procesu isceljenja. Iako su mnogi od oblika razaranja nevidljivi, njihove posledice uporno i duboko nagrízaju tkivo egzistencije.

U ovoj fazi života, pouzdano znam da postoji jedna vrsta mudrosti- organska mudrost, koju svi nosimo, koja nam pruža podršku i neprestano pokušava da stupi u kontakt s nama. Pod terminom organska mudrost, ja podrazumevam urođenu sposobnost posedovanja znanja. To znanje se pojavljuje u najčudnijim vremenima, ponekad čak protivureći svemu što izgleda razumno i razborito, ali uvek nudi najprikkladnije rešenje. Bilo da se složim sa postojanjem mogućnosti da je moje znanje samo zabluda, ili se ponašam kao da je ono u punom sinhronicitetu sa univerzalnom istinom, ova će mudrost nastaviti da se ispoljava, radeći na pronalaženju za mene najdelotvornijih rešenja. Takva rešenja su uvek bolja nego što sam to ranije i mogao pomisliti ili smisliti sam. Za mene je to svakodnevna realnost. Ovu mudrost počeo sam da posmatram kao Spiritualnu Inteligenciju.

Efekti delovanja ove, nesumnjivo urođene mudrosti, sve više se priznaju u naučnim krugovima, mada ostaju van tokova opšteprihvaćenih ideja i istina. dok Rupert Šeldrejk (Ruprt Sheldrake) pionirski postavlja koncept morfološke rezonance u biologiji, holističke prakse: homeopatija, akupunktura i akupresura, polako se infiltriraju u akademsku, alopatsku medicinu, a kvantni fizičari, poput Amit Gosvamija (Amit Goswami), sve nas češće i glasnije informišu o tome da je interaktivno polje svesti, zapravo, osnovna materija, od koje je sačinjen celokupni univerzum, čiji smo i mi integralni deo.

Sve govori u prilog ideji o postojanju jedne proširene i obuhvatne realnosti, o kojoj stičemo saznanje uz pomoć Spiritualne Inteligencije. To znači da se fundamentalni naučni zakon, baza svih uverenja, nalazi u fazi revolucionarnih promena. Intelektualna podloga, koja utemeljuje način na koji mi, kao ljudski rod razmišljamo o bićima koja smatramo da jesmo, izmiče se ispod naših nogu. Promena je zakucala na vrata, dopalo nam se to ili ne.

Spiritualna inteligencija je funkcija misterije univerzuma, ona na kojoj počiva svekolika egzistencija.

U suštini, deo ovde predstavljenog materijala je pokušaj da se rečima opiše neizreciva misterija bivstvovanja. Iako to, po definiciji, nije moguće, verujem da nije nemoguće dati indikaciju načina kako se, zapravo, možemo povezati sa suptilnijim aspektima svoga bića. Ova knjiga je, između ostalog,

nastala kao plod namere da u tome pomognem. Ovde opisane situacije i procesi mogu se, u potpunosti, razumeti samo kroz lični doživljaj. Takav doživljaj nastaje na puno načina, ponekad ga delimo sa drugima, a ponekad nas obuzme u trenucima samoće. Bez obzira kako nastaje, doživljaj ima vrednost svetog iskustva. Ono ne može biti reprodukovano u knjigama, mada ga, paradoksalno, čitanje može indukovati, pobuditi.

Evolucija, neizbežno, dovodi do otkrića samo vama važnih, istinitih, jedinstvenih "mesta", na kojima se možete razmimoilaziti sa mišljenjima drugih, pa i sa mojim. To ne znači da ste nešto shvatili pogrešno. To jednostavno znači da ste pronašli izraz sopstvene jedinstvenosti, što jeste vredno hvale i slavljenja. Izazov će vam, tada, predstavljati da proširite granice razumevanja, kako biste uočili vrednost i valjanost stavova drugih, a da pri tome vaš stav ne bude ugrožen. Tako ćete podstaći "izranjanje" Spiritualne Inteligencije, ušavši u pravo vlasništvo nad sobom.

Mora biti naglašeno da ova knjiga nije definitivno, završeno delo, već samo plod mog ličnog putovanja i uključuje mnoge od "lekcija" koje sam usput naučio. Te "lekcije" još uvek savladavam, a ono što je odštampano na ovim stranicama predstavlja moj pokušaj da ih rastumnačim i prevedem u oblik koherentnog teksta. Namera mi je da vam ponudim uvide do kojih sam došao, kako biste vi zabeležili svoje. Takođe vam na probu nudim "alatke" koje sam koristio. Na kojoj god tački putovanja da se nalazite, verujem da će vam ova knjiga koristiti.

Reč upozorenja: postići samoosnaženje i podići svesnost vežbama za Spiritualnu Inteligenciju, ne predstavlja lak zadatak. Tu, svakako, nema govora o bekstvu od grube realnosti života. Reč je o uvažavanju svakog dela unutrašnjeg bića- naročito osećanja, što zahteva krajnju iskrenost i spremnost da se suočimo sa svojim "demonima". Biće tu i suza i smeha, oduševljenja i očajja, ali konačno- proces jeste zabavan, a očekivane nagrade su radost, sloboda, samoosnaženje, nezavisnost i osećanje lične ispunjenosti izvan mogućih očekivanja.

PREDAVANJE

Odluka da se predate svome Duhu, svojoj duhovnosti, predstavlja ključni faktor za postizanje rezultata. Tek kada date ovo obećanje, i vaš Duh se može vezati, a tada počinju magična dešavanja. Sve dok se ustežete da ovo obećanje date, vi nesvesno odbacujete veliki deo sopstvene ličnosti. Ovo može zvučati kao kritika, ali samo vas podsećam na nešto, što već znate. Ako se sada, ipak,

osećate neprijatno, onda je to znak da u vama postoji nešto nedovoljno osvetljeno, što zahteva veće obraćanje pažnje.

To je prava tema ove knjige. Ako zaista želite da promenite svest i u potpunosti izrazite najveći broj aspekata svog autentičnog bića, onda nema drugog izbora, nego da se odreknete nekada sačinjenog plana kako stvari treba da izgledaju. Taj plan i onako nije vaš, već nešto što ste naučili da koristite kako biste definisali sebe. Većina nas nije spremna da ga se odrekne, sve dok ne oseti veliko nezadovoljstvo kvalitetom života. Tada, kada se nađemo na korak da kažemo: "Dosta mi je ovakvog života, mora da postoji nešto bolje", zapravo prilazimo otkriću novih aspekata vlastite ličnosti. Što ste više vezani za "zonu udobnosti" ili to što smatrate sigurnošću, to će vam biti teže da naćinite prvi korak. Postajete spremni da živite, tek kada dostignete spremnost da odustanete od pokušaja da živite sa što manje neudobnosti.

Morate se zavetovati da ćete živeti što istinitije, ne brinući kako ćete to izvesti. Ponavljanje ovog zaveta- kao vaše svesne namere, dovešće do toga da ćete se zaticati u situacijama koje će vas iskušavati i nagnati na još istinitije življenje.

Morate se obavezati da ćete slušati srce i slediti njegov glas, čak i kada glava glasno zahteva da učinite suprotno. Morate biti spremni da živite sa paradoksom i dozvoliti mu da postoji, ne pokušavajući da nađete racionalno rešenje. Pripremite se za oproštaj od svega, što mislite da znate. Ako zaključite da ste jednu stvar upoznali, zatvorićete vrata novom načinu njenog razumevanja. Morate biti spremni da "otvorite dosije", kojeg ste držali "zapečaćenog" celog života. Morate biti spremni da zakoraćite na nepoznatu i zastrašujuću teritoriju. Zanimljiva stvar u vezi sa time je da, kada na tu teritoriju dospemo, ona obićno ne izgleda tako strašno, kao što nam se to činilo dok smo je posmatrali sa druge strane "granice".

Osmislio sam posebne lingvistićke strukture i tehnike, kojima se pristupa Spiritualnoj Inteligenciji i, konaćno, spaja s njom. Objašnjene su u daljem tekstu, a mogu se, na izvestan naćin, učiniti anahronim. Reć je, međutim, o tome da je njihou sadašnjja forma određena principom efikasnosti, kao ključnim evolutivnim faktorom. Upućujem vam ohrabrenje da, poput mene, osmislite vlastite lingvistićke tehnike, ali takođe savetujem da ovde opisane tehnike, za početak, koristite onako kako ih dajem.

Jednostavnost ovih tehnika, na prvi pogled, ne odaje njihovu moć. Ta moć im, doista, nije a priori svojstvena. Reć je o suštinskoj moći prisustva, kojoj pristupate praktikujući ove tehnike, a ključ svega leži u spremnosti da se posvetite i predate svom unutrašnjem procesu. To ove tehnike razlikuje od drugih tehnika, osmišljenih da daju određeni rezultat.

TERMINOLOGIJA

Deo terminologije koju koristim može zvučati poznato, ali to ne znači da je moj način identičan onom opšteprihvaćenom. Zapravo je široko rasprostranjena neujednačenost u korišćenju mnogih, za ovu knjigu relevantnih, termina. Zato smatram važnim da, pre nego što se sa određenim terminima sretnete u daljem tekstu, opišem šta ja pod njima podrazumevam.

Familijarno pamćenje: neosveščene posledice događaja iz porodične istorije, naročito zaboravljeni i "zakopani" slučajevi žigosanosti, traume, sramote, zlodela i krivice. Familijarno pamćenje se ponekad naziva i Genetsko pamćenje ili Rodoslovno pamćenje.

Telesni um: inteligencija tela koja zna šta hrani telo, šta mu škodi i kada Spiritualna Inteligencija želi da se izrazi. Najšire poznat metod za ispitivanje telsnog uma je kineziologija.

Ćelijska inteligencija: aspekt telesnog uma, može biti angažovan u komunikaciji kao samosvestan entitet.

Ćelijsko pamćenje: pamćenje događaja, naročito trauma, zadržanih u telu dugo posle ponovnog uspostavljanja mentalne i intelektualne ravnoteže.

Ćelijsko pamćenje će, bez prethodnog upozornja, poslužiti kao "okidač" za fizičku i emocionalnu reakciju, vezanu za situacije i osobe, od kojih ste se udaljili pre mnogo godina.

Čakra: portal kroz koji fizičko telo prima uticaje i energiju iz suptilnog energetskog tela i Univerzalnog Polja Svesti. Sedam glavnih čakri leže uzduž kičme, prva, čakra korena na osnovici tela, druga čakra na sakrumu, treća u solarnom pleksusu, četvrta blizu srca, peta u grlu, šesta u prostoru između obrva (treće oko), sedma na temenu.

Svest: ova reč se koristi na dva načina. Kada je napisana sa velikim prvim slovom označava skraćenicu od Univerzalnog Polja Svesti i njegov aspekt. Napisana obično, predstavlja osobinu samosvesti.

Opšteprihvaćena realnost: svet shvaćen onakvim, kakvog ga poznajemo i učestvujemo u njemu. U saglasnosti je sa onim što se, široko shvaćeno, smatra istinom, konvencionalnom naukom i svim institucijama koje tvore određenu kulturu. Opšteprihvaćena realnost nije statički korpus, mada može pokazivati znake da to jeste.

Božansko svetlo: energija Univerzalnog Polja Svesti u svom aspektu prosvetljenja i znanja.

Božanska ljubav: energija Univerzalnog Polja Svesti u svom aspektu senzibilitnosti i saosećanja.

Božanska istina: energija Univerzalnog Polja Svesti u svom aspektu razboritosti i jasnoće uviđanja.

Božanska mudrost: energija Univerzalnog Polja Svesti u svom aspektu razumevanja.

Emocionalno telo: deo suptilnog energetskog tela (aure ili astralnog tela), koje čuva emocionalno programiranje, prvenstveno dostupno kroz drugu čakru.

Energija: dinamička esencija duha u delanju.

Sušтина moga Postojanja: deo mene koji animira telo, nosi energiju onoga što jesam u fizičkoj realnosti. Suština moga Postojanja je večna, ima mnogo inkarnacija i živi izvan tela. O ovom aspektu bića govorim i kao o "večnoj duši" ili, jednostavno, kao o mojoj "suštini". O njoj se može razmišljati kao o "višem biću", ali ovaj termin izbegavam, jer implicira "niže biće", koje je na izvestan način inferiorno, što sa sobom nosi osećaj podeljenosti. Suština moga postojanja, koja nosi čistotu, ljubav i mudrost božanskog, jeste ono što nazivam svojom dušom. Kada joj se obraćam, tražeći odgovor na neko pitanje, ona mi donosi osećaj postojanja značenja, smisla i usmerenja, koje hrani i održava svekoliki život.

Vodiči: ili Spiritualni Vodiči su bestelesni aspekti Univerzalnog Polja Svesti, posvećeni pružanju podrške fizičkom biću da usaglasi i spoji svetovni pogled na život sa onim, koji ima Duh. Spiritualnim vodičima se, takođe, nazivaju i "anđeli čuvari".

Isceljenje: dolazak do mesta ravnoteže sa sobom i prihvatanje sebe na svim nivoima. Isceljenje je prirodna posledica samoosnaženja, a ne njegov primarni cilj. Ne mora da označava lek za bilo koje stanje, mada pojava lekova u procesu nije isključena. U vezi je sa ucelinjenjem, što može da ne odgovara očekivanjima o tome kako bi "ucelinjenje" trebalo da izgleda.

Svesna namera: kreativna osobina, koja oblikuje i i usmerava energiju.

Mentalno telo: deo suptilnog energetskog tela (aure ili astralnog tela) koje čuva mentalno programiranje, prvenstveno dostupno kroz treću čakru.

Emocionalno telo i mentalno telo, generalno, se nalaze pod kontrolom običnog uma.

Obični um: inteligencija koja racionalizuje našu egzistenciju i ispunjava kako strukture, od kojih je sačinjen intelekt, tako i koncepte i identitete, koji nam pružaju definicije o nama samima. Uopšteno se može nazvati samo "umom" ili "ljudskim umom". Obični um podvrsta je Univerzalnog Uma, mada uglavnom toga nije svestan.

Samoosnaženje: stanje jedinstva sa svojom Suštinom, potpuna centriranost i prisutnost u telu. Ovo stanje korespondira prosvetljenju i samorealizaciji, kada se stapate sa svojim bićem, na kosmičkom i fizičkom nivou. Reč je o stanju, koje se može doživeti na kratko ili u dužim vremenskim intervalima, a to što se pojavilo nipošto ne znači da je došlo vreme da se okonča duhovno traganje. To je samo znak da se nalazite na (za vas) pravom putu.

Pamćenje duše: posledice iskustava iz ranijih života, koje mogu "cureti" u ovaj život, često "zapečaćene" zakletvama i ostalim suptilnim, energetskim metodama. Pamćenje Duše odgovara onome što se, u jeziku ezoterije, naziva "zapisima akaše".

Duh: nefizički deo mene koji egzistira izvan fizičke percepcije, koji ima pristup svim nivoima mudrosti, jer se, konačno, stapa u jedno sa svime, što mudrost jeste. Termin "Duh" se koristi kao kraći oblik od termina Spiritualna Inteligencija ili Inteligencija Duha.

Spiritualno telo: deo suptilnog tela (aure ili astralnog tela), granična oblast sa duhom, prvenstveno dostupna kroz čakru srca.

Najviši stepen svetla: prebivalište čiste namere, integriteta i apsolutne istine, izvan konceptualizacije dobra i zla- često dato u skraćenom obliku kao Svetlo.

Preobražaj: proces menjanja izraza bića, kako bi prava suština onoga, što jedna osoba jeste, došla do što većeg izražaja. Uključuje isceljenje na svim nivoima.

Univerzalno polje svesti: celokupnost stvaranja, shvaćenog kao kvantno polje energije, sa potencijalom za beskrajni varijetet oblika i ekspresija. U nauci poznato kao "quantum vacuum", "Higsovo polje", "polje nulte tačke" ili samo "polje". U duhovnim tradicijama to je Bog, Mreža, Čudo, Veliki duh, Velika tajna, Jedno i Izvor. Takođe postaje poznat i kao Polje Akaše, a ima i mnogo drugih imena. Često se skraćeno naziva Univerzum, Univerzalna Svest i Univerzalni Um. Sva druga polja- a mogućnosti za njihovo postojanje su bezbrojne- podvrsta su univerzalnog polja svesti.

Univerzalni zakon: principi koji regulišu tok i izražavanje energije, omogućavaju praktičnu primenu namere.

PRINCIPI SAMOOSNAŽENJA

Korišćenje ove terminologije omogućilo mi je da dođem do varijeteta principa, za koje sam pronašao da pospešuju očitovanje Spiritualne Inteligencije. Principi su se definisali vremenom, kroz praksu što svesnijeg življenja i razmišljanja, podstaknutih menjanjem pogleda na prirodu realnosti. Principi su pre generativni, stvoreni sa ciljem da generišu, pokrenu,

a ne da, poput recepata, ponude gotovu formulu- što znači da nisu apsolutni. U ovde datom obliku biće primenljivi na mnogo situacija i ideja. Tretiram ih kao aksiomatske, ali vas i podstičem da ih isprobate i vidite kako se uklapaju sa vašim iskustvom.

Polazna tačka mi je činjenica da nauka, po svoj prilici, upravo otkriva to što je, hiljadama godina, predstavljalo osnovno načelo mnogih spiritualnih tradicija. Ako postoji univerzalno polje svesti, kao podloga svega što postoji- a kvantna fizika snažno naglašava da tako nešto postoji, i ako to polje nosi energetske tragove svega što se dešava- kao što to moralo da je slučaj, onda to polje mora postojati unutar, kroz i oko nas. Naša egzistencija je moguća samo unutar njega i zbog njega. Ono nas, sasvim sigurno, in-formiše (engl. "in-form" što predstavlja igru reči; reč se može čitati dvojako, kao glagol "informisati", saopštiti novost ili kao glagol "formirati", oblikovati, kojem prefiks "in", dodaje značenje "formirati, oblikovati iznutra"; prim. prev) sve vreme. Ova hipoteza daje podsticaj fundamentalnom principu sveukupne međusobne povezanosti.

Neki principi se odnose na generalne implikacije egzistencije unutar Polja, dok su neki posebni, primenljivi na unutrašnji proces, kojim evoluiramo sopstveni nivo svesnosti. Osim toga, neki od njih mogu izgledati prilično zamršeno, kompleksno ili mračno, jer oni, primarno, jesu drugačiji- preokrenuti i iskrivljeni u odnosu na konvencionalna pravila po kojima živimo. Nemojte brinuti ako vam treba malo vremena da ih dešifrujete. Oni su, zapravo, već energetske kodirani u vama, ali su, generalno, do sada, bili pogrešno primenjeni ili nedostupni- usled toga što ste ih pogrešno razumeli. Dekodiranje sa ciljem da se opovrgne dosadašnje dešifrovanje i dokaže njegova nepravilna primena, predstavlja zadatak kojem će se obični um, na početku, najverovatnije opirati. Obični um je, ipak, sve vreme bio instrument interpretacije, pa ideja pogrešne primene sadrži notu kritičnosti prema njemu- jer, ako su principi dobri, onda um, već tako dugo razume pogrešno. Ukupni konstrukt realnosti koji je um stvorio, kako biste unutar njega identifikovali sebe, na granici je da se raspadne, a to je isto što i negiranje samog sebe, te su otpori prirodni.

Kako budete čitali knjigu nailazićete na principe, a oni će se kretati svojim putevima, in-formišući se međusobno. Na nekim mestima, kada njihova relevantnost postane očigledna, biće identifikovani u kontekstu. Na drugim mestima, oni će ostati implicitni, da bi se procesom čitanja organski introjetovali, postali deo vašeg unutrašnjeg sveta. Principi će, na taj način, ispredati elastično, jednoobrazno tkivo, bez čvrstog okvira. U redosledu kojim se pojavljuju nema hijerarhijskog značaja. Navedeni su onim redom koji se,

jednostavno, sam nametnuo tokom pisanja. Molim da, ako steknete utisak da taj redosled teče prirodno, to shvatite kao znak tihog prisustva inteligencije.

Princip međusobne povezanosti

Postoji beskrajno polje svesti koje obuhvata svu egzistirajuću energiju i iz kojeg nastaju sve stvari. Ovo Polje je Duh, mada je poznato pod mnogim drugim imenima. Sve stvoreno je, na suptilni način, međusobno povezano putem Polja. Uprkos pojavnom, ovde ništa nije isključeno. Svi smo deo Jednog, a ono se izražava kroz nas, iako, po sebi, predstavljamo odvojene celine. U tome leži suštinski paradoks, koji otelotvorujemo.

Ovaj princip se manifestuje kroz našu osećajnost. Svi smo daleko senzibilniji nego što je to shvaćeno ili prihaćeno. U stanju smo da osećamo emocionalnu rezonancu planete i svih njenih stanovnika- s tim što neki mogu da osećaju nešto intenzivnije od drugih. Neki i ne znaju da su u stanju da osećaju. To, međutim, znači, da treba da razvijemo jasnoću uviđanja i sposobnost razboritog zaključivanja kako bismo razlikovali svoje reakcije od reakcija drugih oko nas. Zašto je ovo važno? Zato što se naš zadatak sastoji u tome da očistimo jedino sopstvene reaktivne obrasce. Kako tuđe obrasce nije moguće čistiti, to i sam pokušaj da se tako nešto učini može predstavljati veliku grešku. Prirodna posledica čišćenja obrasca sopstvenih reakcija je da i drugima postaje lakše da očiste svoje. Polje čuva revidirane informacije, koje su onda dostupne i drugima da u njih urone i absorbuju ih....

Princip in-formacije i in-tuicije

(engl. "in-formation", igra reči slična kao u terminu "in-form": može značiti "informacija", "podatak" ili "unutrašnje oblikovanje, formiranje" dok engleki termin "in-tuition" može, pročitano zajedno, označiti "intuiciju", ali i "unutrašnje učenje", kada se čita kao složenica od prefiksa "in"- "unutrašnji" i "tuition"- "nastava", prim prev.)

Polje poseduje soptvenu inteligenciju, koja se očituje u njegovoj samoorganizujućoj sposobnosti da stvara koherentne entitete. Izvan stega "nauke", ova inteligencija je poznata pod raznim imenima, čiji se koreni nalaze u misticismu. Tako se pominju Univerzalni um, Viša inteligencija, Božanska volja i Spiritualna Inteligencija. Ako malo pažljivije razmislimo, ova inteligencija je informisala sve religije i čoveku poznate spiritualne prakse. Ona, takođe, pokušava da informiše mene. Kada tu informaciju

integrišem u život, tada ispunjavam svoje potencijale i dostižem lični optimum izražavanja u svojoj sredini. To, međutim, nikada nije statično. Zajedno sa promenom informacije sadržane u Polju, menja se i potencijal da integrišem na sebe primenljive sadržaje.

Duh komunicira sa mnom preko mojih unutrašnjih čula (misao i mašta pomažu mi u razvijanju unutrašnjeg vida, unutrašnjeg zvuka, unutrašnjeg ukusa, unutrašnjeg mirisa, unutrašnjeg dodira i naročito osećanja), i takođe, tako što se mi se unutrašnji život reflektuje nazad, do mene, kroz moj eksterni svet. Ovo se može posmatrati kroz fenomenologiju razlike između tela i tela "od krvi i mesa", kao fenomen sopstvenog iskustva.

Što tačnije naučim da čitam ovu in-formaciju, to ću bolje moći da kontrolišem i balansiram interakcije sa svetom oko sebe. Stičem nezavisnost i učim da verujem sopstvenom autoritetu. Spoljni sistemi imaju manje uticaja na mene, a sposobnost prisutstva u sebi se povećava. Svako iskustvo sadrži potencijal da me nečemu nauči, ako zamolim svoju intuiciju da me vodi u traganju za sadržajima, koji mi mogu biti od značaja.

Princip univerzalne mudrosti

Negde, u suptilnim realitetima mog bića, nalazi se saznanje da postojim unutar polja i da polje postoji unutar mene. Mora biti tako, jer tako implicira organizaciona inteligencija čestica, koje čine moje ćelije i ćelija, koje čine moje telo. Konačno, sveukupna supstanca, od koje je sačinjeno moje telo, deo je ogromnog, beskrajnog kontinuuma energije. Eto zašto celokupna mudrost Univerzuma leži u meni i može biti dostupna, ako se ima odgovaraju ključ. Taj ključ je prisutstvo.

Sve što treba da znam postaje mi dostupno istog trenutka, kada sam potpuno prisutan u sebi. Informacije nadiru iz dubine bića, nemaju racionalno poreklo, mada racionalnim procesom priznajem njihovo prisutstvo. Veliki deo vremena i pažnje troši se na formulisanje racionalnih objašnjenja za postupanje po principu spontanog osećaja i intuitivne mudrosti- samo da bi se udovoljilo kulturnom imperativu pronalaženja razloga za sve.

Sve što treba da znam nije nužno ono što želim da znam. To je posebno tačno kada sam uznemiren strahom i emocionalnim previranjima, koja dovode do osećanja poput mržnje, brige, krivice, sramote ili žudnje. Ove emocionalne reakcije uvek će uspeti da me toliko zaslepe, da ne uvidim vrednost onoga što je preda mnom, nudeći mi se u skladu sa trenutnom potrebom. Zapravo, sve što ću tada želeti da znam je: "Šta treba da učinim da me ova emocija napusti?", što sasvim izvesno nije ono što želim.

Ovaj princip implicira da je svo znanje, koje će mi ikada biti potrebno, već prisutno u meni. Ne postoji ništa, što treba da naučim ili čemu drugi treba da me nauče. Sve što se dešava, u procesu učenja, jeste da znanje, koje mi je potrebno, samo izranja na površinu. Uloga učitelja je, stoga, da ga izvuče iz mene, a ne da u mene ubacuje informacije. Ovaj princip u skladu je sa prvobitnim značenjem reči educare (izvući na površinu; pomoći nekome da govori, da se izjasni) što je koren engleske reči education- edukacija, obrazovanje. Otuda otvoreno preispitivanje konvencionalnog razumevanja pedagogije (edukacije, podučavanja i učenja).

Princip kreacije i manifestacije

Svesno se spajam sa Duhom (Poljem) iskazujući nameru. Iskazivanje namere se, nesporno, dešava u realitetu misli, ali izgovorena naglas- namera postaje mnogo snažnija. Govor je deo fizičke realnosti, čiji sam stanovnik posredstvom medijuma- svog tela, tako da vibracije glasa, proizvedene životnom snagom daha, moju nameru smeštaju u fizički realitet.

Priroda Polja je da je kvintesencijalno, pa ipak ispunjeno neograničenim mogućnostima, što će ono manifestovati nakon primanja relevantnih instrukcija. Polje čeka naša uputstva, a ona uzimaju oblik definisanja i pokretanja namere. Reč je o misaonom procesu, kojim uslovljavamo aspekt Polja, neodvojiv od naše individualne životne forme. Naša misao, poput bačenog kamena, u polju stvara uznemirenje, koje se, potom, širi poput koncentričnih talasa. Što nam je namera fokusiranija, to može pokrenuti veću silu kreativnosti (ili destrukcije).

U stvarnosti je slučaj da polje konstantno manifestuje nesvesne tvorevine nedovoljno jasne ili nefokusirane namere, pa se nameće pitanje: šta bi se desilo kada bismo postali svesniji posledica svog stvaralačkog dejstva i fokusiraniji na raščišćavanje nereda, stvorenog usled neznanja i nesvesnosti.

Princip samoidentiteta (princip subjektivnosti)

Moj samoidentitet je osoba za koju mislim da jesam, a ne ko ja jesam. To je ono što sam odlučio da bi trebalo da budem, ili da budem nalik. U vezi je sa svim, što sam definisao kao neophodno za opstanak, kao i svim idelizovanim manirima koje sam usvojio i koji treba da mi, zauzvrat, pribave odobravanje i kredibilnost u kulturnom okruženju. Sve ovo je samo golo pretvaranje i maskarada, koja se "prodaje" kao istina.

Jedan od glavnih "talenata" ljudskog uma je sposobnost da pravi mentalne modele i strukture, zapažajući zatim obrazce koji se u njih uklapaju. Na ovaj način objašnjavamo sebe sebi samima i tumačimo smisao sveta u kojem živimo. Postepeno izgrađujemo kontekst, u koji smeštamo sebe, u skladu sa sopstvenom interpretacijom okolnosti proživljenih iskustava. OVO NIJE OBJEKTIVNA POZICIJA, niti to ikada može postati. Pa ipak, upravo to jeste način na koji živimo i delimo život sa onima oko nas. To znači da, da bi to funkcionisalo, oni oko nas MORAJU DELITI sa nama nešto od naših interpretacija opštih životnih okolnosti. Ovakve, zajedničke interpretacije dovode do socijalnog reda, bivajući usvojene kao istine. One, onda, upravljaju odlučivanjem o tome šta je dobro, a šta loše.

Eto zašto je više nego moguće da je um prilično konfuzno interpretirao okolnosti moje sadašnje inkarnacije. Bez ikakvog apsolutnog referentnog okvira, um je morao da stvori samoodrživi model realnosti, sa kojim bi mogao da stupi u relaciju. Ovo je učinjeno uz ukazivanje dužne pažnje informacijama, koje su stigle preko senzora, i uzimajući u obzir nivo anksioznosti, prisutne u meni i okruženju. Nema načina da se proveri tačnost bilo kojeg modela realnosti. Sve što je potrebno da bi se on prihvatio je je da izgleda tako, kao da odgovara raspoloživim informacijama. Rezultat je stvaranje identiteta, koji će otelotvoriti svaku, početnoj interpretaciji svojstvenu zabludu. Tako nastaju disfunkcionalni psihološki programi i obrazci, koji se, dalje, ukorenjuju i zaboravljaju, pa postaje neverovatno teško pomeriti ih. Međutim, kao takvi, oni jesu osnova onoga, što mislim da jesam.

Princip projekcije

Moj pogled na svet, u suštini, je identičan mom pogledu na sebe samog- i to kako se uklapam u svet, koji oko sebe primećujem. Način na koji vidim ovaj svet u potpunosti zavisi od identiteta koji sam preuzeo. Ono što vidim će, stoga, uvek ojačavati i potvrđivati moj samo-identitet. To znači da svoja uverenja neprestano "ucrtavam" na ono, što razumem kao eksterno u odnosu na mene. U tome se sastoji projekcija.

Bilo šta što primetim, a što potkopava ili pretil samo-identitetu, kojeg je kreirao moj obični um, biće doživljeno kao opasno za egzistenciju. Nisam u stanju da prihvatim da nešto opasno ima ikakve veze sa mnom, pa ga smeštam napolje i odvajam od sebe. Ovde su uključene bilo koje misli koje mi prolaze kroz glavu i opservacije u vezi sa sobom, koje ne uspevaju da podrže moj preuzeti, pretpostavljeni samo-identitet. Te misli shvatam kao ono, što nisam ja. Pokušaću da sve te stvari pripišem nekome i nečemu drugom. Na

ovaj način, sve što odbijam u spoljnim okolnostima je, na izvestan način, refleksija ili podsetnik nečega, što ne prihvatam u sebi. Reč je o mehanizmu onoga, što se često naziva senkom.

Princip projekcije "hrani" stanje žrtve i "otpisuje" krivicu, smeštajući odgovornost van mene. Takođe vodi "glavnu reč" u identifikaciji mojih neprijatelja (formiranje obrazaca neprijateljstva). Jer, ako sam u pravu, to što nije u pravu mora postojati izvan mene- tamo gde ja ne postojim ili u osobi koja ja nisam- zar ne? To što ja nisam može može egzistirati samo tamo gde ja nisam. Bilo šta, što se suprotstavlja mojim uverenjima u vezi sa mnom i mojim svetom, može onda biti premešteno u bilo koji aspekt realnosti- kako je ja percipiram, koja može može biti konstruisana kao antiteza mog načina života. Ova tema je temeljno obrađena u delu Ambrozija Birsca (Ambrose Bierce) "Devil's Dictionary" ("Đavolov dnevnik")/a, u kojem se kao "nevernik" definiše- "U Njujorku, onaj ko ne veruje u hrišćansku religiju, a u Konstantinopolju, onaj ko u nju veruje". Izgleda da su se ovakvi stavovi nisu bitno menjali u proteklih sto godina, od kada je ova knjiga prvi put štampana.

Princip reakcije

Reakcija je postupak koji se, u stanju straha, čini kao odgovor na sve što izgleda kao da preti ideji realnosti, koju sam definisao izvan sebe i u kojoj učestvujem. Takva opasnost je, parktično, viđena kao ugrožavajuća za moju egzistenciju, jer to što smatram realnošću određuje to što mislim da jesam. Tako je pojava ovakve opasnosti asocijativno povezana sa " beži ili bori se " mehanizmom opstanka.

Um je sposoban da mi "kidnapuje" osećanja, čineći to kroz domen straha- i generalnije govoreći, putem emocija- koja operišu kroz suptilna tela, mentalno i emocionalno. Sve ovo dovodi dotle, da osećam odgovore na situacije, a oni su u skladu sa disfunkcionalnim psihološkim obrascem i programom, koji sam strukturisao oko svog identiteta. Ovi odgovori su reaktivni i uključuju opiranje, ljutnju, gnev, zavist, krivicu, sramotu, osudu, kritikovanje i duboko polarizovano ponašanje svake vrste. Kada me preplavi bilo koja od ovih emocija, to prekida komunikaciju sa Duhom, koji se takođe ukazuje kroz osećanja. Sve me to, takođe, udaljava od suštine onoga, što se zaista dešava.

Reakcija je odbrambeni mehanizam koji pribavlja sigurnost mom samo-identitetu, što, dalje zaključujući znači, da obični um misli da ja jesam moj samo-identitet. Kada shvatimo ovaj proces, svaka reakcija počinje da

pomaže lični rast, jer tada može biti viđena kao signal da izvestan proces pogrešnog razumevanja nameće "pravila igre".

Princip samosvesti

Samosvest mi omogućava da budem prisutan u onome što mi se dešava, u svom iskustvu. Samosvest mi dozvoljava da se "ne vezujem" za situacije u kojima se nalazim, posmatrajući vlastito ponašanje kao svedok. Ako mogu biti svestan sebe, čak iako me intenzitet momenta možda obuzima, nalazim se na putu oslobođenja od sopstvenih reaktivnih procesa. Ostajem povezan sa sobom na dubljem, suptilnijem nivou. Tada, zapravo, gospodarim sobom.

Uvek kada reagujem nesvesno, ja se spajam sa nekim od disfunkcionalnih programa, koje nosim. Reakcija mi otkriva ranu koju tek treba zalečiti, uverenje koje mi ograničava izražavanje, deo sopstvenog bića koji treba nahraniti, voleti i prihvatiti. Ako uspem da pronađem način da ne reagujem, time ucelinjujem (lečim) sebe. Uspevam da povratim delić po delić osobe koja zaista jesam. Osim što me isceljuje, ovo menja frekvenciju vibracije koju šaljem u kolektivnu ravan, t.j. menja Polje.

Princip odgovornosti

U ovom principu je reč o tome da sam u poziciji da izaberem svoj odgovor na događaj ili situaciju. Uvek kada nekoga drugog ili neku spoljnu situaciju učinim odgovornom za to što osećam, odričem se svoje moći. Toliko puta sam rekao: "Razljutio si me..., nasmejao si me..., rasplakala me je...". Ako pažljivije ispitajte ovakve izjave, videćete da one potvrđuju uverenje da neko drugi, a ne ja, kontroliše moje unutrašnje procese. To je važi kako za ono što smatramo pozitivnim iskustvom, tako i za ono što smatramo negativnim iskustvom. Energetski, ne postoji razlika kada se kaže: "Učino si da se osećam sjajno" i "Sve je tvoja greška". U oba slučaja, sebe sam moći, nesvesno i voljno.

Postoji čudni "zamena teza" u onome, što je široko prihvaćeno kao dinamika personalnih interakcija. Generalno, radije ću videti sebe kao žrtvu nečijih postupaka, nego sopstvenih interpretativnih procesa. Ova inverzija je stvorena kao posledica iluzije o transparentnosti našeg ličnog interpretativnog procesa. Ne uspevamo da zapazimo mrak sopstvenih mentalnih konstrukcija, jer one, na osnovu osećaja krivice, tako efikasno uparuju uzrok i posledicu.

Najveći deo vremena, zapravo ću želeti da stvari posmatram ovako, "obrnuto", jer bi alternativno rešenje bilo da na sebe preuzmem punu odgovornost, što bi moglo značiti da sam odgovoran i za sav bol i nevolje, koje doživljavam. Kada bi to bila istina, onda bih morao da priznam da nešto ozbiljno nije u redu sa mojim shvatanjima, što je jednako prihvatanju krivice.

Može biti istina da nisam odgovoran za bol i nevolje, ali jesam odgovoran za to kako na njih odgovaram. Odgovoran sam za to, kako se osećam povodom odnosa sebe i svog načina reagovanja. Osim toga sam odgovoran i za svaki proces negiranja, kojem pribegavam u vezi s tom odgovornošću.

Princip separacije

Svaka disfunkcija koju ispoljavam neminovno dolazi od viđenja sebe kao izolovanog i nepovezanog sa svojom primarnom suštinom. Disfunkcija potiče iz razlike između toga što osećam kao moje autentično, i svega, za šta verujem da predstavlja sliku, koju moram da projektujem kako bih preživeo. Ovaj rasep ili razlika nesvesno informiše moje celokupno ponašanje, sve moje interakcije i odnose u koje stupam.

Konstantno potiskivanje sadržaja, za koje verujem da su autentični, sastavni je deo stvaranja samoidentiteta, prouzrokujući duboki unutrašnji gnev, koji će me sabotirati, ukoliko ne pronađem način da mu dozvolim da se izrazi. Ako ne naučim da dozvolim izražavanje ovakvih sadržaja, oni će se potisnuti još dublje, "cureći" napolje u formi zlovolje i ljutnje. Zatim će pokušavati da pobegnem, izražavajući se u destruktivnim formama koje su kontaminirane osećajem neraspoloženja i svim njegovim pratiocima: strahom, gorčinom, potrebom da se kontroliše, sumnjičavošću, ljubomorom, mržnjom, osuđivanjem, kritikovanjem i krivicom....

Princip odobravanja

Odobravanje razvija zavisnost i to zato što predstavlja surogat za ljubav koje smo se sami lišili, a da nismo ni bili svesni tog postupka. Princip odobravanja je, zato, jedan od glavnih instrumenata samopostiskivanja.

Od rođenja, većina nas biva podčinjena bujici programa koji nas svrstavaju u socijalni poredak, a kojem oni, koji brinu o nama, već pripadaju. Sve je strukturisano oko konvencija o tome šta je dobro, a šta loše. Kada nešto uradimo dobro, pokazuje nam se odobravanje, a neodobravanje kada nešto uradimo loše. Otuda je, kod tako nas, prisutna očajnička želja da budemo u pravu- ili da budemo viđeni na taj način.

Kako, u početku, ne možemo razumeti zašto bi iko bio nezadovoljan nama- osim zato što, po svoj prilici, duboko u sebi nosimo nešto urođeno loše- neodobravanje interpretiramo kao odbacivanje. Osećamo se nevoljeno, a to je razarajući osećaj, koji priprema teren za stvaranje uverenja da nas, zapravo, niko i ne može voleti, jer ne zaslužujemo da budemo voljeni. Kako bismo izbegli ovako nastalu bol, hitro se bacamo u potragu za odobravanjem, usmeravajući sve napore ka pribavljanju ove "robe". Godinama učimo da dragovoljno žrtvujemo svaki, ma kako dragoceni deo sebe, svoje snove i težnje, samo da bismo izmamili "klimanje glavom" od onih, koje vidimo kao moćne i sposobne da nam daju odobrenje, za kojim žudimo.

Princip spajanja

O ovom principu se, generalno, govori kao o principu slobodne volje. To znači da imam slobodu da istražujem sve što želim, ali takođe moram da prihvatim posledice svog delanja. Spajanje u ovom kontekstu označava bivstvovanje u skladu sa smislom duše, a za mnoge od nas to predstavlja rešenje misterije ko smo, za kojim neprestano tragamo. Duša, međutim, neće otkriti svoj smisao sve dok ne to od nje ne zatražimo i dok se ne obavežemo da ćemo se spojiti, odnosno ostvariti postojanje u skladu sa smislom duše.

To ne znači da moramo biti u spoju sto odsto vremena, već da mora postojati svesna namera da se to stanje postigne. Odgovorno se posvećujemo korišćenju svesnosti, kako bismo pravilno uočili kada nismo u spoju, jer tada treba primeniti neophodna prilagođavanja. Nepogrešivo znamo kada smo u spoju, jer to osećamo. Reč je o prirodnom stanju centriranosti, dobrostanja, samopouzdanja, strasti i zahvalnosti. U pitanju je, jednom rečju- osećaj životnosti. U ovom stanju napredujemo i prosperiramo i mada pravimo krupne korake i velika postignuća, sve izgleda kao da je učinjeno bez velikog napora.

Ako shvatim da se već neko vreme borim i naprežem da nešto ostvarim, to je siguran znak da sam negde ispao iz spoja. Tada to treba da uočim i definišem svesnu nameru da ću promeniti sve što je potrebno, da bih se vratio u spoj. Uvek, međutim, imam slobodu da mislim drugačije i nastavim da se borim.

Princip prisustva

Kada sam potpuno prisutan u sebi, nalazim se u prirodnom stanju samoosnaženja. Kada sam u tom stanju, potpuno sam povezan sa Izvorom.

Čime god da se tada bavim, to se nalazi u punom spoju sa mojim smislom, jer me ništa drugo neće interesovati. U ovom stanju ne mogu krenuti putem, sa kojim nisam u punoj rezonanci.

Takođe, u ovom stanju, u odsustvu straha ili osude, na površinu mogu isplivati dotada nevidljive rane, koje sam nosio duboko u sebi. Njihova se energija tada može reabsorbovati u kontinuumu Univerzalnog polja svesti. Tada se suočavam sa osećanjima, u potpunosti prisutan pred njima, dozvoljavajući im da se pojave, a ona, onda, iščile. Ovaj samoisceljujući proces predstavlja pozitivnu povratnu spregu, koja pomaže da lakše i češće ostvarim potpunu prisutnost.

Upravljanje sobom se sigurno postiže ako zadržite prisustvo u iskustvu i ostanete otvoreni prema egzistencijalnoj tajni postojanja.

VEŽBA

Svako poglavlje ove knjige sadrži praktična uputstva o vežbama, koje pomažu da se otvorite prema sebi. Veoma je važno u vezi sa svim ovim tehnikama da se oslobodite svakog zamišljanja o tome šta treba da se desi. Jednostavno, dajte sebi mogućnost da se prepustite doživljaju i dozvolite da iz vas izroni bilo šta. Čak je i iskustvo da se "ništa" nije pojavilo vredno, naročito onda kada počinjete da preispitujete od čega se to "ništa" sastoji i kako se ono doživljava- to vas može iznenaditi.

Nije verovatno da ćete postati svesni Spiritualne Inteligencije ili sposobni da se spojite sa njom u značajnoj meri, ukoliko ne možete da se dovedete u stanje prisustva sa sobom. Ovde nije reč o stanju o kojem smo učeni u školi ili u bilo kom drugom aspektu konvencionalnog, svakodnevnog života. Daleko je verovatnije da ćemo ga otkriti slučajno, ali ćemo, u nedostatku termina da ga pravilno označimo, propustiti da ga shvatimo kao značajno. Zato većini od nas treba malo pomoći i malo vežbe. Vežba koju upravo dajem veoma je jednostavna, ali zato efikasna. Nazivam je vežbom centriranja. Radite je često.

♠ Sedite (ili stanite) uspravljene kičme i sa oba stopala na podu (prekrštene noge ograničavaju tok energije u telu). Zamislite da se oko vas prostire veliko energetska polje ili aura. To je vaša energija, vaša aura. Vi ste nevidljiva aura, isto koliko ste i vidljivo fizičko telo.

Postavite šake tako da vrhovi prstiju jedne ruke dodiruju vrhove prstiju druge ruke, jedan po jedan prst, ne zaboravljajući palčeve. Ako je to moguće,

zatvorite oči, mada to nije neophodno. Sada tri puta udahnite i izdahnite duboko i potpuno.

Sa udahom zamislite da vam se svaki deo aure upija u kožu, tako da vam se energija, na svim mestima gde proređena, obnavlja. Ako možete, vizualizujete ovo dešavanje ili samo, dok dišete, zadržite koncept u umu (koristeći svesnu nameru). Znajite da će se to desiti, čak iako vam je teško da poverujete.

Sledeći način je da, dok dišete, razmišljate o povlačenju celokupne pažnje unutar kože. Kada treći put udahnete, osećaćete se smirenije i pribranije. Sada uradite ovu vežbu.

Ova vežba je nešto što možete raditi u skoro svakoj prilici da biste se relaksirali. Potrebno je malo vremena i niko neće primetiti šta radite. Naročito je preporučujem ljudima koji funkcionišu u stresnom okruženju. Ako imate vremena i prostora, zapalite sveću, mirišljavi štapić i pustite da svira neka nežna melodija, to može biti skladan dodatak vežbi. U kasnijim poglavljima ponudiću sugestije za proširenje ovog procesa.

(...)